

SIGUI SANTIFICAT EL TEU NOM VINGUI A NOSALTRES EL TEU REGNE¹

INTRODUCCIÓ

La primera part de la pregària, després de la invocació al “Pare nostre” que l’encapçala, expressa tres desitjos de Jesús:

1. Sigui santificat el teu *nom*
2. Vingui a nosaltres el vostre *Regne*
3. Que es faci la teva *voluntat*

Avui ens proposem considerar els dos primers desitjos de Jesús.

1. El nom de Déu

En temps de Jesús, el nom indicava allò que és la persona que el porta i allò per al que està cridat.

El nom de Déu per als Israelites és un misteri: suggereix el que Ell és i significa per al poble: amistat, fidelitat, salvació, alliberació, misericòrdia, perdó..., els recorda tota la seva bondat.

El seu record desperta agraïment. El nom de Déu expressa la seva actuació amorosa enmig dels homes i dones, la seva presència salvadora. Per això posem tota la confiança en el nom de Déu.

Nosaltres que hem conegut gràcies a Jesús, i en Jesús mateix, fins a on arriba la bondat, l’amor i la tendresa del Pare, volem que el seu nom sigui santificat, proclamat i reconegut.

Ja havia pres aquesta decisió, quan se li va aparèixer en somnis un àngel del Senyor que li digué: Josep, fill de David, no tinguis por de prendre Maria, la teva esposa, a casa teva: el fruit que ella ha concebut ve de l'Esperit Sant. Tindrà un fill, i li posaràs el nom de Jesús, perquè ell salvarà dels pecats el seu poble.

(Mt 1,20-21)

Moisès va dir a Déu: Quan aniré a trobar els israelites i els diré: El Déu dels vostres pares m'envia a vosaltres, si ells em pregunten: Quin és el seu nom?, què els he de respondre? Llavors Déu digué a Moisés: Jo sóc el qui sóc. I afegí: Digues als israelites: "Jo sóc" m'envia a vosaltres.

(Ex 3,13-14)

Preguem: Pare, fes que santifiquem el teu nom, posant en Tu tota la nostra confiança.

2. La santedat de Déu i la nostra santedat

En la tradició d'Israel la santedat vol dir “la manera de ser que li es pròpia a Déu mateix”. I es coneix la seva manera de ser per la seva manera d’actuar: avorreix la iniquitat i la mentida, tot el que destrueix la vida humana, defensa els dèbils, la seva fidelitat i la seva misericòrdia no tenen fi.

Per al creient, la santedat de Déu es una crida a viure com Ell.

I, si només saludeu els vostres germans, què feu d'extraordinari? ¿No fan el mateix els pagans? Sigueu perfectes com ho és el vostre Pare celestial.

(Mt 5,47-48)

Feu-vos com aquell qui és sant i us ha cridat. També vosaltres sigueu sants en tota la vostra manera de viure,

(I Pe 1,15)

Preguem: Pare, que siguem actius davant les injustícies i les necessitats del món, que actuem com a fills teus per fer que arribi a tothom el teu amor

3. Que Déu santifiqui el seu nom

No es tracta d’una petició més: és el primer desig que té Jesús, la principal preocupació i l’aspiració més

Llavors Déu digué a Moisés: Jo sóc el qui sóc. I afegí: Així parlaràs als israelites Jo sóc i, el

---

¹ Inspirat en el llibre de J.A. Pagola: *Padre nuestro. Orar con el espíritu de Jesús*. PPC 2002

ardent de la seva ànima. Sense assumir això es fa difícil pronunciar el *Pare nostre* amb l'esperit de Jesús.

Des de la cultura bíblica el nom de Déu ja suggereix als israelites el que representa per a ells: un amic entranyable que estima aquell poble i un Déu fidel que salva i allibera.

Déu d'Abraham, el Déu d'Isaac i el Déu de Jacob... Aquest m'ha enviat a vosaltres... el Déu dels vostres pares.

Aquest és el meu nom per sempre més, amb el qual em recordaran totes les generacions.

(Ex 3,14-15)

El poble d'Israel va experimentar que Déu és amor salvador i per això el record del seu nom solament pot despertar agraïment. Maria, que viu aquesta espiritualitat bíblica, canta així el seu agraïment.

Perquè ha obrat en mi meravelles el Totpoderós, i sant és el seu nom i la seva bondat s'estén de generació en generació a tots els qui el temen...

(Lc 1, 49-50)

Preguem: Gràcies Senyor per ajudar-nos com l'Amic i el Déu que vetlla per nosaltres i sempre perdona i reconforta.

4. Santificar el nom e Déu

Tota la bondat, l'amor salvador i la tendresa que integra el nom de Déu ens ha estat revelada de forma definitiva en Jesús: nosaltres santifiquem el seu pas pel món tot acceptant la seva presència misteriosa en les nostres vides. Per una banda, acollint-lo amb el cor obert i estimant-lo com a "Abba" i per una altra, desterrant qualsevol idolatria: rendir culte al diner, al plaer, al poder... només confiant en Ell, origen de l'amor.

Jesús de Natzaret: Com Déu el va ungir amb l'Esperit Sant i amb poder que va passar fent el bé i guarint tots els oprimits pel diable, perquè Déu era amb ell.

(Ac 10, 38)

Preguem: Que la nostra actitud i comportament generi, en els nostre entorn com a fills del mateix *Abbà*, respostes positives, esperançades i generoses

5. Vingui a nosaltres el teu Regne

Aquesta va ser la gran passió de Jesús: anunciar l'arribada del Regne del seu Pare al món. Jesús va viure i va morir amb l'esperança que aquesta realitat que Déu mateix havia assumit amb la seva entrada a la nostra història, aquesta realitat seria transformada, i que la seva transformació radical ja havia començat en el món.

Aquesta passió la va contagiar als que el seguiren dient que regnarà en el món: l'Amor i la Justícia de Déu, el seu Pare. Jesús sabia que només amb la força de l'Amor, que ell ens va venir a comunicar de part del seu Pare i que ens va deixar amb el seu Esperit, només aquesta força radical, podia transformar ja des d'ara la nostra realitat humana tan envaïda per la mort, la violència, la injustícia i el mal.

Per això nosaltres des de llavors cada dia diem amb Jesús i moguts pel seu Esperit: *Pare ... vingui a nosaltres el teu Regne.*

Des d'aleshores Jesús començà a predicar. Deia: Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop.

Jesús recorria tot Galilea, ensenyant a les sinagogues, anunciant la bona nova del Regne i guarint entre el poble malalties i xacres de tota mena.

(Mt 4,17.23)

Preguem: Senyor, et preguem que ens deixem portar per la força del teu Amor, i perquè aquest Amor transformi els nostres cors per fer realitat el Regne de Déu: un món d'esperança, solidaritat, justícia i respecte per a tots.

6. El Regne de Déu està arribant

Jesús va viure convençut de què amb ell, amb el seu missatge i actuació, el Regne de Déu començava a fer-se realitat. Està arribant; comença a obrir-se camí entre nosaltres; la vida està sent treballada gràcies a la força salvadora de Déu.

Aquesta és la gran notícia que ens obliga a canviar. "S'ha complert el temps i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la bona nova". Però arriba de manera humil i discreta, de manera senzilla quasi oculta...

Déu va introduint en la vida de l'home: justícia, veritat, salut, perdó, reconciliació.

Feliços els pobres en l'esperit d'ells és el Regne del cel!

Feliços els qui ploren...

Feliços els humils...

Feliços els qui tenen fam i set de ser justos...

Feliços els compassius...

Feliços els nets de cor...

Feliços els qui treballen per la pau...

Feliços els perseguits pel fet de ser justos...

Feliços vosaltres quan, per causa meva, us insultaran, us perseguiran.... Alegreu-vos-en i celebren-ho, perquè la vostra recompensa és gran en el cel.

(Mt 5, 1s)

Preguem: Senyor, et demanem que sapiguem convertir-nos i estimar als altres tal com tu ens has ensenyat i que això sigui el nostre lema de vida: *estimar i servir en tot*

7. Jesús ens ho explica en paràboles

El Regne de Déu és com una llavor ja sembrada; com una mica de llevat introduït a la història de la humanitat; cal saber-lo descobrir com un tresor o com una perla preciosa per a la que val la pena arriscar-ho tot; sembla quelcom insignificant com el gra de mostassa; fins i tot pot semblar que fracassa segons les resistències o vicissituds amb què es troba el gra al ser sembrat.

Però Jesús ens convida a descobrir, en el més profund de la història humana, la força humil però poderosa de Déu, que condueix ja al món cap a la salvació.

Ell els ensenyava moltes coses en paràboles. Tot instruint-los deia: Escolteu: Un sembrador va sortir a sembrar

Tot sembrant, una part de les llavors va caure arran del camí; vingueren els ocells i se la van menjar.

Una altra part va caure en un terreny rocós, on hi havia poca terra, i de seguida va germinar, ja que la terra tenia poc gruix; però, quan sortí el sol, recremà la planta, i es va assecar, perquè no tenia arrels.

Una altra part va caure enmig dels cards; els cards van créixer i l'ofegaren, i no va donar fruit.

Però una part de les llavors va caure en terra bona, i va pujar i va créixer fins que donà fruit: unes llavors van donar el trenta, unes altres el seixanta, unes altres el cent per u. I deia: Qui tingui orelles per a escoltar, que escolti.

(Mc 4, 2-9)

Preguem: Senyor, que n'ets de gran i que gran es el teu Amor per la humanitat. Et demanem que confiem sempre amb tu i que sapiguem compartir amb alegria aquesta *bona notícia* del regne de Deu.

8. Jesús ens ofereix signes concrets

El regnat de Déu és la millor notícia! Qui vol regnar entre nosaltres és Déu-Abbà, que l'única cosa que cerca és el bé i la realització plena de tots els homes, dones, pobles i col·lectius humans.

Acollir aquest Déu és l'única cosa que pot portar la humanitat a la convivència fraterna i a la justícia de tots.

Els cecs hi veuen, els coixos caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts ressusciten, els pobres reben l'anunci de la bona nova.

(Mt 11,5)

Ara bé, si jo trec els dimonis pel poder de l'Esperit de Déu, és que ha arribat a vosaltres el Regne de Déu.

(Mt, 12,28)

Preguem: Senyor, que vingui a nosaltres el vostre Regne, el regne de la pau i el regne de l'amor. I allunyeu de nosaltres els regnes de la tirania i de l'explotació.

9. Els primers en assabentar-se'n

Jesús ens diu que els primers que han d'escoltar la bona notícia del Regne són els pobres. Ells són els primers beneficiaris, no perquè siguin millors, sinó pel mateix fet de ser pobres i per tant exclosos de la plenitud de comunió en la comunitat humana, la comunitat dels fills del mateix Pare. Ells són els més necessitats de justícia i amor

L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, perquè ell m'ha ungit. M'ha enviat a portar la bona nova als pobres, a proclamar als captius la llibertat i als cecs el retorn de la llum, a posar en llibertat els oprimits.

(Lc 4,18)

Preguem: Senyor, que sapiguem incloure en aquest Regne, un àmbit de fraternitat, de solidaritat i d'harmonia, on hi càpiga tothom, on no s'hi discrimini ningú i tots ens estimem com a germans.

Si Déu-Abbà regna, s'acabaran els poderosos i prepotents senyors d'aquest món; s'acabaran els abusos, les injustícies, les violències.

Si Déu-Abbà regna, s'acabaran els ídols que destrossen totes les bones relacions frateres: els diners, la força, les armes... Ja no es podrà donar a cap "Cessar" el que només pertany a Déu, ni es podrà servir al mateix temps a dos senyors: Déu i el diner.

Jesús els digué: Per tant, doneu al Cèsar el que és del Cèsar, i a Déu el que és de Déu.

(Lc 20, 25)

Preguem: Senyor que sapiguem respondre, igual que Jesús, amb paraules clares i netes que ens surtin del cor.

CANTS

+-+[Down by the riverside]

Allà a prop del riu guanyaré la llibertat (3) i mai més no lluitaré.

Jo deixaré el llarg fusell i també el meu farcell

I mai més no lluitaré,

Em trobaré amb els germans tot enmig de joia i cants

I amb ells jo marxaré.

Allà a prop del riu trobaré la dolça pau (3) i mai més no lluitaré.

Allà a prop del riu deixaré el meu patir (3) i mai més no lluitaré

Allà a prop del riu cercaré els bons amics (3) i mai més no lluitaré.

Allà a prop del riu el Senyor m'està esperant (3) i mai més no lluitaré.

- Guardeu-me Déu meu, en vos trobo refugi, Senyor, vos em feu feliç
- Tota la vida cantaré la bondat que em té el Senyor (T58)
- Jesús, pensa en mi, quan arribis al teu Regne (2) (T37)
- Que n'és de bo confiar en el Senyor i esperar en el Senyor (T35)
- In manus tuas Pater, commendo spiritum meum/ In manus tuas Pater, commendo spiritum meum. (T30)
- Vulgueu mostrar-me oh Senyor, la immensitat del vostre amor./ Amen, amén./ Veniu Senyor, veniu Senyor. (T29)
- Déu meu penetra els meus secrets/ tu coneixes el meu cor/ fes-me anar per camins d'eternitat (2) (T134)
- Resteu aquí i pregueu amb mi./ Vetlleu i pregueu, vetlleu i pregueu. (T3)